

ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ BOSNYÁK VIKTÓRIÁVAL

A 2011-es Zalai Gyermekkönyvhetek egyik meghívott vendége Bosnyák Viktória író volt Budapestről. November 16-án délután kettő órára gyülekezett a lelkes gyerektársaság könyvtárunk olvasótermében. A Dózsa Általános Iskolából harmadikos osztály, a Petőfi Általános Iskolából negyedik osztály érkezett a programra.

A harmadikosok nagy alaposággal készültek az író-olvasó találkozóra, mindegyik

tanuló rajzot szorongatott a kezében, amellyel az írónőnek kedveskedtek. Felkészültségüket – Bosnyák Viktória könyveiből – az is mutatta, hogy kérdések özönét zúdították már a találkozó elején az írónőre.

Bosnyák Viktória lezser öltözékben (farmer, póló), s ennek megfelelően „lezser stílusban” kezdte el rendhagyó bemutatkozását. Mindjárt az elején megkérte a tanulókat, hogy tegezzék egymást... Utána egyből belevágott a „lényegbe”, műveinek felsorolásába, de előbb arra biztatta a kisdíákokat, hogy bátran tegyék fel kérdéseiket, s ő megpróbál rájuk válaszolni. Jöttek is sorban a kíváncsi kérdések: „Hány könyvet írtál? Mennyit lehet keresni a könyvírással? Melyik a legkedvesebb könyved? Milyen kutyád van? Hány idegen nyelvet beszélsz?”

Az írónő humorosan, közvetlen hangon próbált felelni a reá zúduló kérdésekre. Utána belekezdett a tulajdonképpeni író-olvasó találkozóba. Szokatlan módon egy kis játékfilmmel indította a találkozót, amely a *Tündérboszorkány* című regényéből készült. A film levetítésével az volt a célja, hogy kedvet kapjanak azok is az olvasásához, akik még nem ismerik ezt a művét. A nyolc perces filmet a budapesti Áldás Utcai Általános Iskola 5. D. osztályos tanulói közreműködésével készítették. Hát szó, mi szó, varázslatos hangulatú helyszínnel és varázslatos képességekkel megáldott főszereplőkkel találkozhattunk! Az amatőr szereplők filmsztárokkal felérő produkciót hoztak létre... Bámulatos színészi képességekkel „dolgoztak”, izgalmas, fordulatos cselekménnyel találkozhatunk. Hogy ki az a tündérboszorkány? A Békés utcai Általános Iskola könyvtárosa, Morcz Aranka. A mindig undok, mindig nyavalygó, szipákoló könyvtáros néniről kiderül, hogy valójában tündér, könyvtáros tündér. A másik főszereplő pedig Jóhegyi Laci, aki folyton-folyvást olvas. Rengeteg könyvet olvasott már. Hogy miért változnak át a Laci által olvasott történetek humorossá, s ez miért okoz galibát? Olvassuk el a regényt! Biztosak lehetünk benne, hogy a játékfilm megtekintése után sokan kedvet kaptak a *Tündérboszorkány* című könyv elolvasásához!

Ezek után ajánlotta az írónő a „*Tündérboszorkány*” folytatását a gyerkőcök figyelmébe, amelynek címe: *Analfa visszatér*. A könyvborítón egy fekete macska látható. Bosnyák Viktória ennek kapcsán felhívta a hallgatóság figyelmét, hogy nagyon vigyázzanak a fekete macskákkal, mert azok bizony valójában boszorkányok! Ugye, erre egyikünk sem gondolt volna?! Szerinte, ha meglátunk egy fekete macskát, nézzünk bátran a szemé-

be, s mondjuk neki elszántan, hogy „boszorkány, távozz innét, sicc”! Szóval, annak, aki elolvasta a Tündérboszorkányt, bátran lehet ajánlani ezt a történetet is!

Bosnyák Viktória ezután áttért következő könyvének ismertetésére, amelynek címe: *Klott Gatyá, ne fárassz!* Mint kiderült, egy személyes élménye adta az apropót, hogy ezt a kötetet megírja. Általános iskolai tornatanára ihlette a könyv megírására. Hogy ki az a Klott Gatyá? Nos, kizárólag a hallgatóságnak elárulta: az illető egy undok, rosszindulatú, szadista testnevelő tanár, akit a háta mögött mindenki Klott Gatyának, vagyis tornanadrágnak csúfol. Ráadásul (ahogy a regény bevezetőjéből megtudhatjuk) ő lesz az ötödik d. osztály osztályfőnöke is! Hogy milyen bonyodalmak származnak ebből a tényből, megtudhatjuk, ha elolvassuk a regényt!

Következett az író ajánlásában egy másik, vékonyka kötet ismertetése, amely *A sirály a király?* címmel jelent meg 2006-ban. A könyvborító az alábbi gondolatokkal ajánlja figyelmünkbe ezt a karcsú könyvet: „...hiszen király mégsem lehet akárkiből. Nem szükséges, hogy gyorsan fuss, selymes legyen a bundád, tudj repülni, vagy hogy erős légy. Mire elolvasod a mesét, király leszel, legalábbis helyesírásból. Jó szórakozást, Felség!” S tényleg, aki elolvassa ezt a könyvet, biztosan sokat megtudhat az „ly” és a „j” használati szabályairól.

Ugyancsak humoros, hangulatos témát dolgoz fel Bosnyák Viktória másik vékonyka kötetében. A címe: *Elek, merre keresselek?* A mesés történetet olvasva hibátlanul le tudjuk majd írni az összes nehéz földrajzi nevet, s jutalmunk egy ötös lehet a legközelebbi tollbamondásnál – ígéri a könyvajánlóban az író.

Másik hasonló meseregényét is ajánlotta az író. Ennek a címe: *Amikor kivirágzott a fánk fánk*. Szintén humoros a témája, s játékosan mutatja be Magyarórafalvát, a könyv helyszínét, ahol Fodor Menta a polgármester. A mesés történetekben a többértelmű szavak használatával ismerkedhetünk. Találkozhatunk például az emberkerülő gazemberrel, a karperecet sütő pékkel és sok más fura alakkal. Végül azt is megláthatjuk, ahogy kivirágzik a fánk fánk!

Hasonlóan a fentebb említett könyveivel, az *Ezt nevezem!* című kötet is tanító céllal született. Ugye neked van neved? Keresztneved és vezetékneved is. Az erdőben az állatoknak keresztnevük van, de most családnevet is szeretnének. Hívják az elefántot Nagynak, a hangyát pedig Kissnek? Az szörnyen uncsi volna az író szerint. Milyen nevet válasszanak maguknak? Olvasd el, hogy döntöttek, és a mese végére nem csak a saját nevedet fogod helyesen írni, hanem a leghíresebb magyarokét is!

Az író-olvasó találkozó végére maradt a *Budapesti kis boszorkány* című vadonatúj meseregény, amelyet 2011-ben adtak ki, tehát ez az író legfrissebb „termése”. Ez a történet a fővárosról, Liziről, a főszereplőről és a boszorkányokról szól. A könyvben eltűnik boszorkány barátnőnk, a 333 éves Amnézia! Nélküle fuccs a boszorkánykodásnak! Jelentkezz, ha láttad őt, vagy tudsz olyan kislányról, akiből igazi boszorkányt nevelhetnénk, hogy újra hárman legyünk! Különben Budapest boszorkányság nélkül marad! A maradék Gellért-hegyi boszorkák, Analitika és Anarchia jeligéje: Jótett helyébe rosszat várj! Az író így köszön el könyvének végén olvasóitól: „Kedves Olvasó! Ha éjszaka a Gellért-hegyen jársz, és valaki így köszön neked: „Csúf, rossz estét!”, ne állj meg, ha jót akarsz, hacsak nem vagy magad is boszorkány!” A könyvben számtalan fővárosi helyszínnel megismerkedhetünk a gyermekolvasók – Gellért-hegy, a Vár, a Hősök tere, a Nemzeti Galéria és még folytathatnánk a sort...

A több mint másfél óráig tartó író-olvasó találkozó után minden kisdíák elégedetten szedelőzködött (bár már kicsit fáradtan), jól érezték magukat, megnyerte őket talán új olvasóknak is Bosnyák Viktória, az „író-boszorkány”...

Fejesné Szabó Piroska